

Sygn. akt III KZ 86/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. L.**

skazanego z art. 275§1 k.k. i art. 282 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2016r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego
w G. z dnia 26 listopada 2015r. o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenie
uzasadnienia
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.**

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego jest zasadne.

Skazany w dniu 12 listopada 2015 r. skierował do Sądu Okręgowego pismo, w którym wniósł o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie [...]. W odpowiedzi na to pismo Sąd Okręgowy wezwał go do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych wniosku poprzez „wskazanie, czy dotyczy on całości wyroku, czy tylko jednego z przypisanych czynów bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze”. Skazany wezwanie otrzymał w dniu 18 listopada 2015 r. (k.219) i w dniu 20 listopada 2015 r. odpowiedział, że odpis wyroku z uzasadnieniem jest mu potrzebny do „podjęcia dalszych czynności odwoławczych”. W tej sytuacji, zaskarżonym zarządzeniem, odmówiono przyjęcia wniosku. Wnioskodawca ponowił wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, co potraktowane zostało jako zażalenie na zarządzenie z dnia 26 listopada 2015 r.

Zażalenie skazanego uznać należy z zasadne. Bezspornie, po 1 lipca 2015 r., art. 422 § 2 k.p.k. nakłada na wnioskodawcę obowiązek wskazania, czy wniosek jego dotyczy całości wyroku, czy też niektórych z zarzuconych czynów, ewentualnie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych tych czynów. Zauważyć jednak należy, że powyższe wymogi odnoszą się do postępowania po wydaniu wyroku przez Sąd I – instancji. Sąd Odwoławczy również może wezwać do uzupełnienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, jednak **art. 457 § 2 k.p.k. nakazuje stosowanie art. 422 k.p.k. w sposób odpowiedni, a nie wprost. Powyższe rozumieć należy w kontekście art. 433 § 1 k.p.k. wskazującym, że Sąd Odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów (z uwzględnieniem sytuacji szczególnych wymienionych w tym przepisie). Oznacza to, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku powinno dotyczyć tego, czy uzasadnienie ma być sporządzone w zakresie wszystkich podniesionych w apelacji zarzutów, czy też tylko co do części z nich.** Tak właśnie należy rozumieć nakaz odpowiedniego stosowania art. 422 k.p.k. w tym zakresie.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać zatem trzeba, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych było w istocie zbędne, skoro w apelacji postawiono tylko jeden zarzut – błędu w ustaleniach faktycznych. Błędne było też samo wezwanie do uzupełnienia braków, gdyż powtarzało ono wprost treść art. 422 § 2 k.p.k., a więc sporządzone zostało z naruszeniem art. 457 § 2 k.p.k. Po trzecie zaś, skoro skazany w odpowiedzi na wezwanie wskazał, że „potrzebuje uzasadnienie wyroku do dalszych czynności odwoławczych”, to można tylko odczytywać to (w kontekście zakresu prowadzenia tego postępowania odwoławczego), jako deklarację chęci wywiedzenia kasacji, co również wskazywałoby na chęć skarżenia wyroku w całości.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że Sąd Odwoławczy najpierw w sposób wadliwy wezwał skazanego do uzupełnienia braków formalnych jego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, a następnie wadliwie zinterpretował jego odpowiedź na to wezwanie.

Powyższe powoduje, że zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy ponownie powinien rozpoznać wniosek skazanego, a jeżeli dojdzie do przekonania, że konieczne jest wezwanie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, uczynić to w zgodzie z treścią art. 457 § 2 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

eb